

Дудко Геннадій Євтихійович

У цьому році відзначив свій 75-річний ювілей талановитий хірург, ортопед-травматолог вищої категорії, доктор медичних наук, професор Геннадій Євтихійович Дудко. 53 роки своєї трудової діяльності присвятив служінню людям, наданню високоспеціалізованої, кваліфікованої допомоги хворим. Упродовж 52 років активно займався науково-викладацькою і громадською діяльністю, передаючи свій досвід і майстерність студентам і практичним лікарям.

Геннадій Євтихійович народився 21 травня 1938 році в с. Іванівка Іванівського району Усурійського краю (Росія). У 1946 році разом із сім'єю переїхав до Івано-Франківська (Станіслав). Після закінчення у 1961 р. Івано-Франківського медичного інституту був направлений на роботу в Донбас хірургом медико-санітарної частини шахти «Червона зірка» тресту «Торезантрацит» (м. Чистяково), де одночасно викладав хірургію в медичному училищі. За час роботи під керівництвом знаного в краї хірурга М. І. Ланда набув широку практику хірурга-травматолога. Окрім лікувальної і викладацької роботи, активно вивчав умови праці шахтарів та травматизм серед них, запропонував низку організаційних форм і методів боротьби з травматизмом. За зразкову лікувально-профілактичну роботу медико-санітарна частина «Червона зірка» була нагороджена дипломом третього ступеня ВДНХ СРСР, а її колектив – золотими, срібними і бронзовими медалями виставки та цінними подарунками.

Результати творчої роботи Г. Є. Дудка лягли в основу написання кандидатської дисертації на тему «Мікротравматизм пальців і кисті в шахтарів та профілактика гнійно-запальних ускладнень при цих пошкодженнях», яка була захищена на початку 1967 року в м. Дніпропетровську.

У 1965 р. Г. Є. Дудко був запрошений на посаду асистента Луганського медичного інституту з

курсу «ортопедія і травматологія», де взяв активну участь в організації і становленні кафедри ортопедії, травматології та військово-польової хірургії, яку очолив доктор медичних наук, професор М. І. Синіло. За час роботи в клініці опанував широкий діапазон оперативних та консервативних методик лікування ортопедо-травматологічних хворих і продовжував вивчати шахтний травматизм на Янівському гідроруднику та інших шахтах Луганщини, надавав лікувально-консультативну допомогу лікарям області.

У 1969 році Г. Є. Дудко запрошений на посаду асистента кафедри госпітальної хірургії, з курсом військово-польової хірургії Чернівецького медичного інституту, яку очолював професор Л. І. Роман. З організацією кафедри травматології, ортопедії та військово-польової хірургії працював доцентом кафедри, яку очолював доктор медичних наук, професор П. С. Драчук, а з 1986 року доктор медичних наук, професор І. М. Рубленик. Дудко Г. Є. є одним із засновників наукового напрямку кафедри (з 1969 року) по вивченню і застосуванню полімерних матеріалів для потреб травматології і ортопедії. Він є автором 140 наукових праць, 4 винаходів і 40 раціоналізаторських пропозицій. Ним розроблені чисельні конструкції з полімерних матеріалів та методи лікування ортопедо-травматологічних хворих, серед яких найбільш значущі – це полімерний остеосинтез переломів кісток різних локалізацій, метало-полімерний ендопротез головки стегнової кістки, полімерний ендопротез головки променевої та плечової кістки, конструкції з біоінертних та біодеградуючих полімерних матеріалів, які були успішно апробовані і включені в реєстр дозволених методів лікування на теренах колишнього Радянського Союзу. Дудко Г. Є. вперше в країні започаткував полімерний остеосинтез переломів конструкціями, що розсмоктуються, з полігліколізу та монополюсне ендопротезування

метало-полімерними ендопротезами оригінальної конструкції (1974-1980 рр.).

Результати науково-практичних досліджень лягли в основу докторської дисертації на тему «Оперативне лікування внутрішньо- і білясуглобових переломів конструкціями з полімерних матеріалів», яка успішно захищена в 1991 році. З 1992 року Г. Є. Дудко є професором кафедри травматології, ортопедії та військово-польової хірургії, а з 1996 року бере участь в організації і очолює нову кафедру екстремальної і військової медицини, фізичного виховання і здоров'я Буковинського державного медичного університету. З 2003 року вийшов на пенсію за фахом, але продовжує викладацьку діяльність на посаді професора кафедри Західноукраїнського економіко-правничого університету.

Становлення Г. Є. Дудка, як людини, лікаря і науковця відбулося у співпраці з такими вченими, як Н. П. Новаченко, Т. А. Ревенко, М. В. Волков, І. А. Мовшович, Ю. І. Шапошніков, Е. Б. Людвіг, Л. І. Разумова та ін. Дудко Г. Є. завжди займав активну життєву позицію. Володіє значними організаторськими якостями. Нагороджений чисельними грамотами інституту, академії, університету, місцевих організацій та міністерства охорони здоров'я, нагороджений медаллю «Ветеран праці», і «Заслужений винахідник СРСР». Хірург-травматолог вищої категорії. Колеги-травматологи та співробітники щиро вітають Г. Є. - Дудка зі славним ювілеєм, бажають щастя, міцного здоров'я та довгих років життя.

Ректорат університету

Українська асоціація ортопедів-травматологів,
Асоціація ортопедів-травматологів Буковини,
Донецька асоціація ортопедів-травматологів,
Буковинський державний медичний університет,
Донецька обласна травматологічна лікарня,
Редакційна колегія журналу «Травма»,
Обласна комунальна установа – Лікарня швидкої медичної допомоги м. Чернівці,
Редакційна колегія журналу «Клінічна та експериментальна патологія»